

συστηματωμένοι, ἐκτελοῦντες μικρῶν ἀκρίδων, καὶ μ' ὅλα ταῦτα, εἴτε ἀπὸ ἀπάθειας, εἴτε ἀπὸ πρόληψιν, ὅτι δὴθεν ἡ ἀκρίς δὲν καταστρέφεται διὰ τῆς ἀνθρωπίνου ἐνεργείας, ἡμέλουν νὰ ρίψωσιν ἐπὶ τοῦ σμήνους τέσσαρας ἢ πέντε ἀνηκμένας φρυγανίδας διὰ νὰ καταστρέψωσιν ἐν ἀκαρεῖ τὸ σμήνος, προλαμβάνοντες οὕτω τὴν ἀπώλειαν τῶν φυτειῶν τῶν.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ἀκρίς μέχρι τῆς ἀναπτύξεως τῶν πτερυγίων τῆς καταστρέφεται διὰ τοῦ πυρός, πλὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτεῖται ἡ σύμπνοια τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ συνδρομὴ τῶν δημοτῶν, καὶ ἰδίως τῶν ἐχόντων μέγα συμφέρον γεωργῶν.

Ἀναγνωρίζομεν μ' ὅλα ταῦτα ὅτι πολλάκις δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἐκπληροῦσι μετὰ προθυμίας τὸ χρέος τῶν εἰς τοιαύτας περιστάσεις, καὶ ὅτι ὅσας οἱ πολῖται προσκαλοῦνται νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ἀκρίδων, καταβάλλει ἕκαστος προθύμως τὸν ἐπιβληθέντα ἔρανον. Πλὴν δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ καλὴ θέλησις τῶν ἀρχῶν καὶ πολιτῶν, ἀπαιτεῖται ἐκ μὲν τῆς ἀρχῆς ἑτέρα μικρὰ θυσία προσδιορίζουσα ἀμοιβὰς εἰς τοὺς καταγγέλλοντας τὰς φωλεὰς τῶν ἀκρίδων, καθότι αὗται δυστυχῶς ἐμφαίνονται συνήθως ὅχι εἰς κατοικημένους καὶ καλλιεργημένους τόπους, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀκαλλιεργήτους καὶ χέρσους ἀγρούς, εἰς τὰς φάραγας καὶ τὰ χάσματα τῶν ὀρέων καὶ βράχων. Ἐπισήμως δὲ εἰδοποιούμενοι οἱ ποιμένες, οἱ ξυλευόμενοι, καὶ οἱ ἀεθλοποιοί, ὅτι διὰ πάντων καταγγελίαν θέλουσιν ἀνταμειβεσθαι χρηματικῶς, καὶ πραγματοποιημένων τῶν ἐν τῇ παρούσῃ προτεινομένων κατωτέρω μέσων, ἡ ἀκρίς δὲν θέλει πλέον καταμαστίζει τὰς πεδιάδας μας.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν λοιπὸν τῆς ἐμφανίσεως τῶν πρώτων σμηνῶν, ἀπαιτεῖται νὰ πέμπωνται ἀμέσως ἐξ ἑνὸς ἑκάστου δήμου οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι εἰς τὸν τόπον τῆς ἐμφανίσεως, οἵτινες, ἀφοῦ ἐπιθεωρήσωσι μετὰ προσοχῆς ἅπαντα τὰ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δήμου μέρη, νὰ κατακαύσωσι διὰ φρυγάνων τὰ σμήνη ταῦτα, τὰ ὅποια, εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν ἐμφάνισιν, περιορίζονται ἕκαστον εἰς μικρότατον κύκλον.

Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐπιθεώρησις πρέπει νὰ ἐκτελεῖται ταυτοχρόνως καὶ παρ' ὅλων τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας, τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς· καθότι ἂν ἡ ἐπιθεώρησις καὶ καταδίωξις ἐνεργηθῇ εἰς ἓνα μόνον δήμον, ἀμεληθῇ δὲ εἰς ἄλλον, ἡ καταστροφή τῆς ἀκρίδος δὲν θέλει εἶσθαι γενική. Ἄν ὁμοῦς παρὰ πάντων προσδοκίαν τὸ πρῶτον τοῦτο σωτήριο μέτρον δὲν ἐνεργηθῇ, διὰ τὸ ὅποιον ὀλιγώτερα θέλουσι δαπανηθῇ παρ' ὅσα δαπανῶνται ἐτησίως ἐκ τῆς προσφορᾶς τῶν πολιτῶν διὰ τὴν καταδίωξιν τῆς ἀκρίδος, τότε ἀνάγκη νὰ καταφύγωμεν εἰς τὸ δεύτερον καὶ τελευταῖον μέσον τῆς καταδίωξεως, πάντοτε ὁμοῦς πρὸ τῆς ἀναπτύξεως τῶν πτερυγίων τῆς ἀκρίδος, εἰς τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖται ὡς αὐτῶς ἡ σύμπνοια μεταξὺ τῶν γειτόνων, ἥτις δυστυχῶς ἐκλείπει παρ' ἡμῖν. Οἱ γείτονες συνεργόμενοι εἰς τὴν προσδιορίζουσι προηγουμένως τὸ μέρος, εἰς ὃ μίλλουσι νὰ συγκεντρώσωσι τὰ κατὰ στήρην κινούμενα σμήνη, ἐπομένως ἐκλέγοντες χάνδακα, ἐάν τοιοῦτος ὑπάρχῃ ἐπὶ τοῦ τόπου, διώκουσι μὲ κλάδους τὰς

ἀκρίδας πρὸς τὸν χάνδακα, καὶ ἔχοντες ἐτοιμοὺς φρυγανίδας, ἢ ἄλλας φυτικὰς εὐφλεκτοὺς ὕλας, τὰς ρίπτουσιν ἐντὸς τοῦ χάνδακος, καὶ ἀνάπτοντες αὐτὰς κατακαίουσιν τὰ σμήνη· ἐν ἐλλείψει δὲ χάνδακος δύνανται νὰ σχηματίσωσι κυκλωτερὴ μάνδραν ἐκ φρυγάνων, καὶ ἄφινοντες εἰς αὐτὴν εἴσοδον τινὰ διώκουσιν ἐντὸς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω τὰς ἀκρίδας, καὶ ρίπτοντες ἐπ' αὐτῶν ἑτέρας φρυγανίδας, βάλλουσι πῦρ καὶ κατακαίουσιν αὐτάς.

Διὰ δὲ τὴν πτερόεσσαν ἀκρίδα αἱ καπνίσσεις βητίνης ἢ ἀχύρου ὑγροῦ φέρουσιν εἰς ὅσα αἰτία ἀποτελέσματα, ἀπομακρύνουσι τὰς ἀκρίδας ἀπὸ τοῦς κήπους καὶ τοὺς πεφυτευμένους ἀγρούς· πλὴν καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν αἱ καπνίσσεις πρέπει νὰ ἐνεργῶνται γενικῶς παρὰ τῶν γειτόνων καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνωνται συνεχῶς εἰς προσδιορισμένας ὥρας καθ' ὅλην τὴν περιοχὴν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ μέσα τῆς καταδίωξεως τῶν ἀκρίδων, τὰ ὅποια ἡ πεῖρα τελεσφόρα ἀπέδειξεν, ὅσας ἡ ἐπιτήρησις καὶ ἡ δραστηριότης τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν συμβαδίζει μετὰ τὴν σύμπνοιαν τῶν πολιτῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΦΑΛΑΙΝΗΣ. Περιηγητὴς τις Γάλλος, ὁ Ἰάκωβος Ἀβράχῳ, διηγεῖται ὅτι δύο φάλαιναι τῶν ὁποίων τὸ νεογνὸν εἶχον ζωγράφει ἀλιεῖς τινες, ἀπεράσισαν νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν θάνατον αὐτοῦ καταστρέφουσαι τὸ πλοῖον ἐν ᾧ ἦσαν οἱ φονεῖς. Ἐφόρμησαν λοιπὸν ἐκατέρωθεν κατ' αὐτοῦ τοσοῦτον ἐμμανῶς ὥστε, τὸ σκάφος διαρρήχθην κατεποντίσθη ἀμέσως.

Ἐσχάτως πλοῖον Ἀγγλικὸν κατεδίωκεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας παμμεγέθη φάλαιναν καταστρέψασαν δύο τῶν εὐπλοστέρων ἐπακτρίδων του. Τέλος πάντων πλησιάσαν αὐτὴν ἐβρίψε σφοδρῶς κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς ἀρπάγην μεγίστην καὶ συνέλαβεν αὐτήν. Ἀλλ' εὐθὺς τὸ πλήρωμα, αἰσθανθὲν τρομερὸν κλόνον ἐνόμισεν, ὅτι τὸ πλοῖον προσέκραυε κατὰ τινος ὕδατος. Ὁ μεταῖος ἱστός συνετρίβη δύο πόδας ἄνω τῆς τρόπιδος, καὶ ἡ θάλασσα εἰσέρρεεν εἰς τὸ κύτος δι' εὐρυτάτης ὀπῆς, ἀνοιχθείσης οὐχὶ ἀπὸ βράχων ἀλλ' ἀπὸ τὴν φάλαιναν, ἐκδικηθεῖσαν οὕτως διὰ τὸ θανατηφόρον τραῦμά της.

Μόλις τὸ πλήρωμα κτώρθωσεν νὰ ρίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν τὰς λέμβους μετ' ὀλίγων τροφίμων, καὶ τὸ πλοῖον κατεποντίσθη. Εὐτυχῶς οἱ ναυαγῆσαντες συνηγήθησαν μετὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ ἄλλο πλοῖον Ἀγγλικὸν τὸ ὅποιον τοὺς παρέλαβεν. Ἀλλὰ τί ἐγείνει ἡ φάλαινα ἡ κατορθώσασα το μέγα τοῦτο ἀνδραγαθήμα;

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΤΗ ΑΡΚΤΩΑ Α-ΜΕΡΙΚΗ. Κατὰ τὴν γενομένην ἀπαρίθμησιν τῆς 1 Ἰουνίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν τῇ Ἀρκτῳά Ἀμε-

ρικῇ, 2,800 ἡμερίδες καὶ περιοδικὰ οὐγγράμματα ἐξεδίδοντο τότε κατὰ τὰς Ὁμοσπονδίας Πολιτείας. Ἐξετυποῦντο δὲ 422,6000 000 ἀντιτύπων, καὶ διενέμοντο εἰς πέντε περίπου ἑκατομμύρια ἀναγνώστων, κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν.

	ἀριθμός.	ἀναγνώσται	ἀντιτυποὶ κατ' ἔτος
ἡμερ. ἡμερησίῃ.	350	750000	235000000
εκατό. τρις τῆς ἐξῆς.	150	75000	11700000
» δις »	125	80000	8320000
ἑβδομαδιαίῃ	2100	2875000	1495000
Δεκαπενθήμεροι	50	300000	7200000
Μηνιαίῃ.	100	920000	13300000
Τριμηνιαίῃ.	25	20000	80000
	2800	5000000	422600000

Πλὴν τούτων ἐκδίδονται καθ' ἑκάστην καὶ ἄλλοι ἡμερίδες μετ' εἰκονογραφῶν πωλούμεναι ἀνὰ πέντε λεπτά. Μετὰ δὲ τὴν ἀπαρίθμησιν τούτων, μέγας ἀριθμὸς ἡμερίδων ἐσάνη κατὰ τὰς νέας ἐπαρχίας τῆς Ἀρκτοῦς Ἀμερικῆς, καὶ μέλιστα τὴν Κάλιφορνίαν, τὴν Ὀρεγῶνα, τὴν Νέαν Μεξικὴν καὶ Ἀλάσκην. Ὑπαρχεῖ δὲ καὶ ἡμερίς ἐκδιδόμενη Ἰνδιστὶ διὰ γλωσσῶν ἐπιφυλακτικῶν ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγῶν τῆς φυλῆς Χεροκείας.

Τετρακόσιαι εἰκοσιν ἐξ αὐτῶν ἐκδίδονται κατὰ τὰς ἀνατολικὰς Πολιτείας, δεκακόσιαι ἐβδομήκοντα ἐξ κατὰ τὰς κεντρικὰς, ἑπτακόσιαι δεκάξυ κατὰ τὰς νοτιοῦς, καὶ ἑπτακόσιαι ὀχτοῦντα τέσσαρες κατὰ τὰς προεδόρους.

Ἐντεῦθεν δὲ συμπέρανη ὁ ἀναγνώστης, ὅποια ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Ἀμερικανικοῦ τύπου.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΟΝΟΜΑΤΑ. Γνωστὸν ὅτι τὰ κύρια τῶν Ἰσπανῶν ὀνόματα καὶ πολυσύλλαβα εἶναι, καὶ ἐκ πολλῶν λέξεων συγχινῶν· ἀλλὰ τίς ποτε ἤθελε πιστεύσει ὅτι ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς·

Don Epifanio Mirurzurardundua y Zengofita, καὶ Don Juan Nepomaceno de Burionagonatotoricagogeazcoechea.

Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ταῦτα δὲν εἶναι γενήματα τῆς φαντασίας· τὰ φέρουσιν ἐξ ἐναντίας δύο εὐταρχοὶ καὶ σπριγῶντες ὑπαλληλοὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐν Μαδρίτι.

Ἰ' Ἀλλὰ πῶς προφέρονται; τοῦτο δὲν τό λέγει ἡ ἑσῆ μερίς ἀπὸ τῆς ὁποίας τὰ ἐδιδείκθημεν. Ἀκριβὲς λομεν δὲ ἂν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης, μὲ ὅλον τοῦ τῶ ἀπικόν πνεῦμα, ἤθελε κατορθώσαι νὰ πλάσῃ τοιαῦτα.

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗΣ

(13. Φυλλάδ. ΜΓ')

Ἀριθμὸς 3.

Σί, σὶ ὅπου πηγαίνω
Σί, σὶ ὅπου σταθῶ,

Σί, σὶ μόνην προσμένω,
Μόνην ζητῶ καὶ ποθῶ.

Φῶς, φῶς εἶται ἡλίου,
Φῶς, φῶς, πλὴν πυρπολεῖς·
Ἦ, ἡ ἄνθος Μαίεω
Ἦ πτερωτὴ χρυσαλλίς.

Σύ, σὺ οὐρα γλυκεῖα,
Σύ, σὺ χάρις χρυσή,
Πλὴν, πλὴν μ' αὖρας ὁμοῖα,
Αἶφνης ἐτράπησ' καὶ σύ.

Ποῦ, ποῦ, ἄστατε κόρη,
Ποῦ, ποῦ τῶρα κατᾶς;
Κᾶν, κᾶν πτέρυγας φόρει,
Ὡστε νὰ μὴν ἀπατᾶς.

Μή, μὴ ὄρκοι σου τίσει,
Μή, μὴ τόσοι σκοποί,
Μή, μὴ θεὰ γαθῶσι,
Ὡς τῆς στιγμῆς ἀτραπῆς;

Πρίν, πρίν ἤμην εὐδαίμων,
Ζῶν, ζῶν ὅλος εἰς σέ·
Πλὴν, πλὴν τῶρα ἄδω τρέμων·
«Ποῦ εἶν' αἱ ὥρ' αἱ χρυσαῖες»

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΟΣ

Εἰς τὴν περὶ ἀποδείξεως τῆς κυκλικῆς κινήσεως τῆς γῆς ἐκθεσιν, τὴν δημοσιευθεῖσαν διὰ τοῦ Φυλλ. ΜΕ' τῆς Παρ. ὥρας, εἰς τὴν σελ. 1057, στήλην δευτέραν, καὶ στίχον 56., ἀντὶ εἰσροπτικῆς ὥρας πολλὰ πλάτυσμας ἐπὶ γράφει διαφωτιστικὰς διὰ...

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β' ΤΟΜΟΥ.